

XXVIII TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 2Kn5 ,14-17)

Lugemine Teisest Kuningate raamatust:

Neil päevil läks Naaman alla Jordani jõe äärde ja kastis end seitse korda vette, nii nagu jumalamees Eliisa teda oli käskinud. Ja tema ihu paranes lapseihu sarnaseks ning ta sai pidalitõvest puhtaks. Siis läks ta tagasi jumalamehe juurde ühes kogu oma kaaskonnaga, astus tema ette ja ütles: "Vaata, nüüd ma tean, et kogu maailmas pole Jumalat kusagil mujal kui ainult Iisraelis. Sina aga võta oma sulaselt tänukink vastu". Eliisa vastas: "Nii tõesti kui elab Issand, kelle sulane ma olen, ei saa ma midagi vastu võtta". Ja kuigi Naaman käis peale, et ta vastu võtaks, lükkas Eliisa kingituse tagasi. Lõpuks Naaman ütles: "Kui see tõesti ei saa teisiti olla, siis luba oma sulasel võtta nii palju mulda kui palju paar hobueesleid kanda jõuab, sest sinu sulane ei taha enam tuua põletus- ja tapaohvreid ühelegi teisele jumalale kui ainult Issandale." See on Jumala Sõna.

Vastulaul (Ps98 ,1 2-3ab 3cd-4 R:2b)

R: Jumal ilmutas oma tõe kõigile rahvastele.

Laulge Issandale uus laul,
sest tema on imesid teinud.
Tema parem käsi ja tema püha käsivars
on toonud temale võidu.

R:

Issand on oma lunastuse teatavaks teinud,
ta on ilmutanud oma õiglust paganate silme ees.
Ta on tuletanud meelde oma heldust
ja oma ustavust Iisraeli soole.

R:

Kõik maailma ääred on näinud
meie Jumala lunastustööd.
Rõkka rõõmust Issanda auks, kogu maailm,
juubeldage, hõisake ja mängige.

R:

(Teine lugemine 2Ti2 ,8-13)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast Timoteosele:

Olgu Jeesus Kristus sul meeles. Tema, kes ta põlvneb Taaveti soost ja on surnuist üles äratatud - see ongi evangeelium, mille pärast ma kannatan ja olen ahelais kurjategija kombel. Kuid Jumala Sõna ei ole aheldatud. Ja selle pärast talun ma kõike nende hüvanguks, kes on ära valitud, et nemadki võiksid Jeesuses Kristuses pälvida igavese au. See sõna on uskumistväärt: kui me sureme koos Kristusega, siis me ka elame ühes temaga, ja kui me kannatame koos temaga, siis me ka valitseme ühes temaga. Aga kui me tema ära salgame, siis salgab ka tema meid. Ometi, kui meie ei usu, jääb tema siiski ustavaks, sest tema ei saa ennast ära salata.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1 Te 5,18)

Halleluuja. Olge tänulikud kõige eest,
sest see on Jumala tahe Jeesuses Kristuses. Halleluuja.

(Evangeelium Lk17 ,11-19)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Jeesus käis teed Jeruusalemma poole, läks ta Samaaria ja Galilea vahel läbi. Ja kui ta ühte külasse jõudis, tulid talle vastu kümme pidalitöbist meest ning jäid eemale seisma. Nad tõstsid oma häält ja hüüdsid: "Jeesus, õpetaja, halasta meie peale!" Kui Jeesus neid nägi, ütles ta neile: "Minge, näidake endid preestritele!" Ning kui nad läksid ja teed käisid, said nad pidalitövest puhtaks. Aga üks nende seast, nähes end terveks saanud olevat, tuli tagasi ja kiitis valjul häälel Jumalat. Ta heitis Jeesuse jalgade ette silmili maha ja tänas teda. See mees oli samaarlane. Jeesus aga kostis ja ütles: "Kas neid, kes puhtaks said, polnud mitte kümme? Kus on ülejäänud üheksa? Kas rohkem ei leidunud kedagi, kes oleks tulnud tagasi Jumalale au andma, kui üksnes see samaarlane?" Ja ta ütles talle: "Tõuse ja mine, sinu usk on sind aidanud". See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kes kannatab, see ei tee pattu - nii ütleb rahvatarkus. See peab enamasti paika, kui just kannatus omakorda pole sundinud inimest nurisema, vihkama või kätte maksma.

Paraku aitab kannatus patu vastu enamasti ainult nii kaua kui ta kestab, sest pahatihti on meie moraalne mälu väga lühike. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

"...siis tulid talle vastu kümme pidalitöbist meest ning jäid eemale seisma...", nii räägib neist meile evangelist. Kümme pidalitöbist, väljatõugatud - ilma mingeid muid täpsustusi lisamata. Kas nad olid juudid, galilealased, samariidid või koguni roomlased, ning kus nad oma jumalaid austasid, kõik see polnud oluline. Nad olid lihtsalt pidalitöbised, justkui rahvas omaette, häda sunnil ühte liidetud.

Need kümme pidalitöbist tulid Jeesusega kohtuma, sest nad olid tema imetegudest kuulnud, ja nagu kõnekäänud seda väljendavad: uppuja haarab õlekõrrestki ning küsija suu peale ei lööda. Neil polnud eriti suurt lootust terveks saada, aga kaotada polnud samuti midagi. Nii nad palusidki: "Issand, halasta meie peale!", ning nende palvet võeti kuulda.

Esmapilgul tundub, et tegemist on lihtsalt ühe järjekordse imelooga paljude hulgas. Kuid see juhtum erineb teistest - ta kuulub nende sündmuste ahelasse, mis sundisid Jeesust nägema jumalasarasust mitte ainult oma rahva liikmetes, vaid inimeses kui niisuguses, hoolimata sellest, missugusest kultuurist ta pärines. Algul suunas Jeesus oma missiooni ju ainult juutidele, kuid pidi mõne aja möödudes tunnustama, et ta leidis mujalt suuremat usku kui Iisraelist. Just niisuguste tõdemuste kaudu hakkas selguma, et nii nagu Aabrahamist sai Jumala äravalitu just tema usu ja isikuomaduste tõttu, nii saavad inimesed Jumala lasteks ikka oma tegude alusel, mitte põlvnemise järgi. Nagu Jeesus ise juutidele ütles: "Kui te oleksite Aabrahami lapsed, siis te teeksite Aabrahami tegusid" (Jh 8,39).

Näib, et juudi rahva keskendumine seadustele oli muutnud nad üsna paindumatuks ja õpetanud nad ammutama oma elujõudu ainuüksi käskudest. Need üheksa pidalitöbist juuti käitusid täpselt käsu järgi: nad läksid end preestritele näitama! Samuti kui Jeesus ütles halvatu: "Võta oma voodi ja kõnni..." (Mt 9,6), ei tulnud too tagasi tänama. Teisalt ei panegi see imestama, kui võtta arvesse, et heebreakeelne Vana Testament väljendab kiitust ja tänu ühe ja sama sõnaga.

Paistab, et Jeesus ise oleks täiesti rahule jäänud, kui imeliselt tervenendud juutide käitumine keskendunuks üksnes käsule: "Näidake ennast preestritele!",

"Võta oma voodi ja kõnni!". Kuid too samaarlane, mittejuut, pöördus tagasi tänama ja näitas talle seeläbi teist, inimlikumat võimalust. Tema ootamatu käitumisviis andis mõista, et inimene ei ole ainult pelk reisija seaduselaeval, vaid temas endas on piisavalt loovust, et eristada südamest lähtuvat heategevust käsitäitmisest. Nii toob Evangeelium järk-järgult meieni selle arengukäigu, kuidas väikese juudi rahvakillu Messiast Jeesusest / sai kogu inimkonna, kõigi rahvaste Lunastaja.

Armsad õed ja vennad, ainult samaarlasele ütles Jeesus: "Sinu usk on sind aidanud," see tähendab, et kõigist kümnest pidalitõbisest oli ainult tolle põlatud rahvuse esindaja see, kes sai terveks mitte ainult ihu, vaid ka hinge poolest. Hingeõndsus sõltub kõige käsitäitmise kõrval ka inimese enda initsiatiivist, et ta teeks midagi enam, kui talle on tingimata kästud. Aamen.